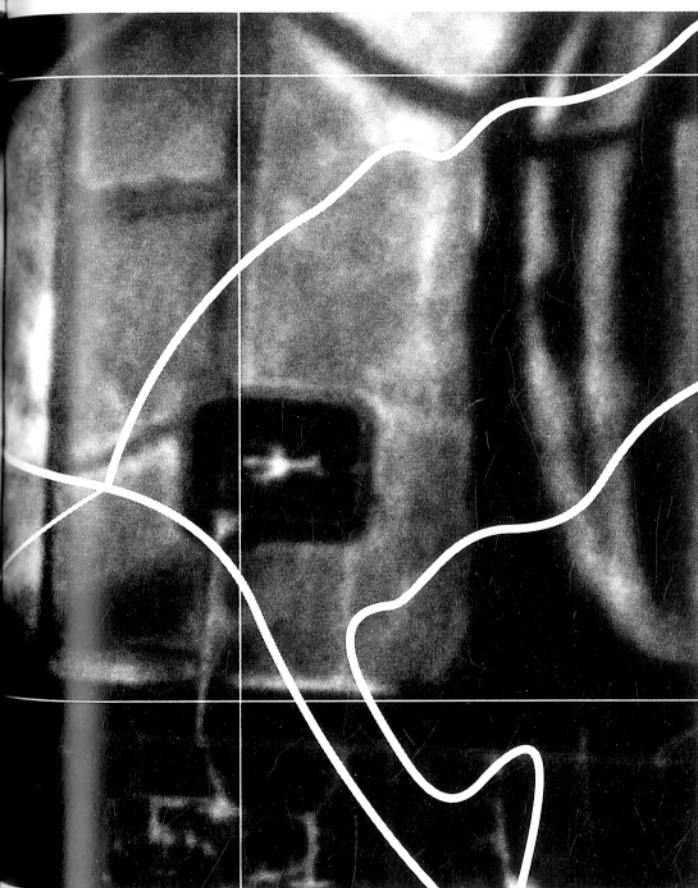
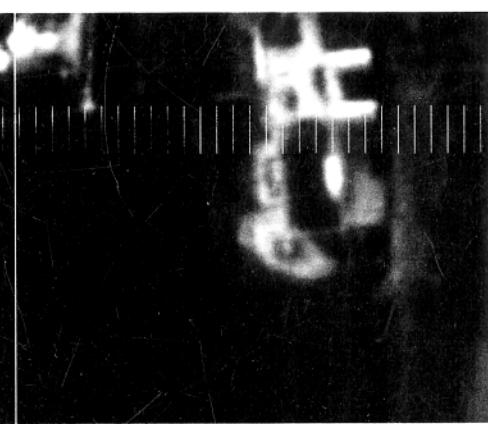

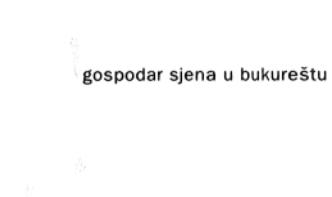
živ, a piše

hrabri, novi sbijet za treći milenij

ospice u londonu

gospodar sjena u bukureštu

- ≡ Samo nekoliko bilješki:
- ≡ netko će svakako doći i potpuno se posvetiti obećanjima i osmijesima
- ≡ na naglo približenom stolu uskrsnut će neuredan, u žurbi istrgan komad papira kako bi se autor, kao nesretni vlasnik tiho potpisao... evo, smijete me čitati, ako želite...
- ≡ i onda tišina
- ≡ i još tišine
- ≡ utroba malo peče... negdje u usnulom mozgu pluta onaj komad papira i nevino, sasvim nevino se smiješi
- ≡ odjednom zvonjava; silno uzbudjeni glas javlja kako se drama već postavlja ili je već odigrana ili pak kruži po turnejama... bilo bi krasno kad biste došli, sve ovo neće biti isto bez Vas... pošaljite nam fotografiju...
- ≡ i onda... naglo probuđeni vlasnik odlazi.
- ≡ i čim pristiže tamo, svi se počinju čuditi... Živi autor, to je tako čudno... s nelagodom se okreću glave i sve je veća sramota što ste stigli bez lijesa
- ≡ dok bezuspješno pokušava ušutkati još preglasne otkucaje srca, autor primjećuje kako su se svi silno naradili u šivanju, komadanju i mljevenju njegovog vlasništva
- ≡ sve te znojne i napudrane trudbenike sretne kasnije jer ga okruže i uguraju mu hitno čašu da ga ispruženi dlan ne prisjeti da je vlasnik
- ≡ I sad se divno zabavljamo i panično dovlačimo prastare zemljopisne karte kako bi se ustanovila početna točka gosta, te ga diskretno pripremila na povratak
- ≡ i on se vraća... i putem odahne.
- ≡ opet je u svojoj sobi, još zaustavlja dah, tiho, sasvim tiho diše ne bi li i svoje skromne spise poštedio istine da još pomalo hoda i diše dok piše.

Asja Srnec Todorović

- 1994.** *Mrtva svadba* izvedena u Rennesu u koprodukciji Theatre National du Bretagne i Teatra ITD, u režiji Christian Colina
- 1996.** započete probe *Mrtve svadbe* u režiji Andrzeja Marcewskog u Warszawi, situacija trenutačno nepoznata
- 1998.** *U nestajućem krugu* (1. nagrada na BBC Playwriting competition '97),
- 1998.** očekuje se prizvedba *Zastanka* u Theatre Gerard Phillippe u Parizu

Začudio sam se sredinom lipnja minule 1997. godine podigavši telefonsku slušalicu da me s druge strane treba netko iz Bulharešta. Tamo nikoga ne poznajem niti sam ikada bio u Rumunjskoj. U glavi su mi jedino ostale slike dramatičnog rušenja Ceausescua iz 1989., kao blagi prolog u krvavu zbiju koja je tek čekala Hrvatsku.

- Gospodine Jelaciću, rekao je ljubazni glas, predstavivši se kao Petar Krstić, prevoditelj u našem veleposlanstvu u Bulhareštu - preveo sam vašu dramu *Gospodar sjena* i moja ju je žena, rumunjska redateljica Dorina, postavila na scenu. Nadam se da nemate ništa protiv.

Zaboga, kako bi se čovjek mogao suprotstaviti činjenici da mu netko igra dramski tekst u inozemstvu, osim ako se ne radi o Jugoslaviji! Doduše, s *Gospodarom sjena* doživio sam radosne trenutke na hrvatskim pozornicama. I prizvedba 1978. s Perom Kviršićem i Ivicom Vidovićem, u režiji Georgija Para u ITDu, kao i druga izvedba u DK Gavella, 1993. s Dragom Krčom i Rankom Zidarićem, u režiji Sase Broz, kroz različita su čitanja i redateljske rukopise istražila oprečne valere teksta. Prva je predstava, gotovo ovjenčana nagradama i brojnim gostovanjima (Festival malih i eksperimentalnih scena u Sarajevu, Teatar malih odrov, Nova Gorica, Splitsko ljetno, Burghtheater u Beču itd.) nakon stotinjak izvedbi otisla u zasluzenu tijumu kazališnog sjećanja, dok se druga, i protiv volje glumaca, prerano ugасila u teatru koji je nazalost ostao bez finansiranje.

gospodar sjena u bukureštu

hrabri novi svijet za treći milenij